

חקת

יא:א ויפתח הגלעדי הנה גבור» חיל והוא בן-אשה זונה ויולד גל-עד את-יפתח: יא:ב ותלד אשת-גל-עד לו בנים ויגדלו בני-האשה ויגרשו את-יפתח ויאמרו» לו לא-תנתל בבית-אבינו כי בן-אשה אחרת אתה: יא:ג ויברח יפתח מפני אחיו • וישב בארץ טוב • ויתלקטו אל-יפתח אנשים ריקים ויצאו עמו: פ יא:ד ויהי מימים וילחמו בני-עמון עם-ישראל: יא:ה ויהי כ-אשר-נלחמו בני-עמון עם-ישראל ויילכו זקני גל-עד לקחת את-יפתח מארץ טוב: יא:ו ויאמרו ליפתח לכה והייתה לנו לקצין ונלחמה בבני עמון: יא:ז ויאמר יפתח לזקני גל-עד הלא אתם שנאתם אותי ותגרשוני מבית אבי ומדוע באתם אלי עתה כ-אשר צר לכם: יא:ח ויאמרו זקני גל-עד אל-יפתח לכן עתה שבנו אליך והלכת עמנו ונלחמת בבני עמון והיית לנו לראש לכל ישבי גל-עד: יא:ט ויאמר יפתח אל-זקני גל-עד אם-משיבים אתם אותי להלחם בבני עמון ונתן יהנה אותם לפני אנכי אהיה לכם לראש: יא:י ויאמרו זקני-גל-עד אל-יפתח יהנה • והיה שמע בינותינו אם-לא כדברך כן • נעשה: יא:יא וילך יפתח עם-זקני גל-עד וישמו ה-עם אותו עליהם לראש וילקצין וידבר יפתח את-כל-הבריו לפני יהנה במצפה: פ יא:יב וישלח יפתח מל-אכים אל-מלך בני-עמון לאמר מה-לי ולך כי-באת אלי להלחם בארצי: יא:יג ויאמר מלך בני-עמון אל-מל-אבי יפתח כי-לקח ישראל את-ארצי ב-עלותו ממצרים • מארנון ועד-תיבק ועד-הינהן ועתה השיבה את-הן בשלום: יא:יד ויוסף עוד יפתח וישלח מל-אכים אל-מלך בני עמון: יא:טו ויאמר לו כה אמר יפתח לא-לקח ישראל את-ארץ מו-אב • ואת-ארץ בני עמון: יא:טז כי ב-עלותם • ממצרים וילך ישראל במדבר עד-ים-סוף ויבא קדשה: יא:יז וישלח ישראל מל-אכים אל-מלך אדום לאמר אעברה-נא בארצה ולא שמע מלך אדום וגם אל-מלך מו-אב שלח ולא אבה וישב ישראל בקדש: יא:יח וילך במדבר ויב את-ארץ אדום ואת-ארץ מו-אב • ויבא ממזרח-שמש לארץ מואב • ויחננו בעבר ארנון ולא-באו בגבול מו-אב כי ארנון גבול מו-אב: יא:יט וישלח ישראל מל-אכים אל-סיחון מלך-האמרי מלך • חשבון ויאמר לו ישראל נעברה-נא בארצה עד-מקומי: יא:כ ולא-ה-אמין סיחון את-ישראל עבר בגבולו וי-אסף סיחון את-כל-עמו ויחננו ביהצה וילחם עם-ישראל: יא:כא ויתן יהנה אלהי-ישראל את-סיחון ואת-כל-עמו ביד ישראל ויבסו ויירש ישראל את כל-ארץ האמרי יושב ה-ארץ ההיא: יא:כב ויירשו את כל-גבול האמרי מארנון ועד-תיבק ומן-המדבר ועד-הינהן: יא:כג ועתה יהנהו אלתי ישראל הוריש את-האמרי מפני עמו ישראל ואתה תירשנו: יא:כד הלא את אשר יירשך כמוש אלהיך אותו תירש ואת כל-אשר הוריש יהנה אלתינו מפנינו אותו תירש: יא:כה ועתה הטוב טוב אתה מבקל בן-צפור מלך מואב הרוב רב עם-ישראל אם-נלחם נלחם

בָּם: יֵאָכֵל בְּשֶׁבֶת יִשְׂרָאֵל בְּחֻשְׁבוֹן וּבְכַנּוּתֶיהָ וּבְכָל־הָעָרִים אֲשֶׁר
עַל־יְדֵי אֶרְנוֹן שְׁלֹשׁ מְאוֹת • שָׁנָה וּמְדוּעַ לֹא־הִצְלַתְּם בְּעֵת הַהִיא: יֵאָכֵל וְאֵנְכִי לֹא־חָטַאתִי
לָךְ וְאַתָּה עָשִׂיתָ אֵתִי רָעָה לְהִלָּחֵם» בֵּי יוֹשֵׁפֶט יְהוָה הַשֹּׁפֵט הַיּוֹם בֵּין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּבֵין בְּנֵי
עַמּוֹן: יֵאָכֵל וְלֹא שָׁמַע מִלָּךְ בְּנֵי עַמּוֹן אֶל־דְּבָרַי יִפְתָּח אֲשֶׁר שָׁלַח אֵלָיו: פ יֵאָכֵל וְתָהִי
עַל־יִפְתָּח רֵיחַ יְהוָה וְיֵעָבֵר אֶת־הַגֹּלֶם וְיֵעָבֵר אֶת־מִצְפָּה גֹלֶם וְיִמְצָפָה
גֹּלֶם וְיֵעָבֵר עָבֵר בְּנֵי עַמּוֹן: יֵאָכֵל וְיִדְרַר יִפְתָּח» גִּדְרַר לִיהוָה וַיֹּאמֶר אִם־נִתְּוֶן תִּתְּוֶן אֶת־בְּנֵי עַמּוֹן
בְּיָדֵי: יֵאָכֵל וְהָיָה הַיּוֹצֵא אֲשֶׁר יוֹצֵא מִדְּלֹתַי בֵּיתִי לִקְרֹאתִי בְּשׁוּבִי בְּשָׁלוֹם • מִבְּנֵי עַמּוֹן
וְהָיָה לִיהוָה וְהָיָה עֲלֵיהֶם עוֹלָה: פ יֵאָכֵל וְיֵעָבֵר יִפְתָּח אֶל־בְּנֵי עַמּוֹן לְהִלָּחֵם» בָּם וַיִּתְּנֵם
יְהוָה בְּיָדוֹ: יֵאָכֵל וְיִכְנְעוּ עַרְוֵם • מְעָרוֹ עַרְוֵם וְעַד־בּוֹ אֶף מְנִיַת עֲשָׂרִים עִיר וְעַד אֲבֵל כְּרָמִים •
מִכָּה גְדוּלָה מְאֹד וַיִּכְנְעוּ בְּנֵי עַמּוֹן מִבְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל: פ